

cuius Apollinei nil tacuere cori
 phebus In auxilio repellat mox fortio illum
 artis nobilitas marisra sueniat

In nomine patris, & filii, & sp̄s sc̄i, Incipit p̄m̄eḡricus dictus cle-
 mentisimo Regi Theoderico, ab Ennodio Dei famulo.
 Illi princeps uenerabilis in laudibus tuis perscribat profes-
 sio, illum ap̄ p̄conis proposita repellat consideratio, quem ad defen-
 sione tua aliquod subtraxit officium. refundat tibi generalitas
 rebus obligata sermonem dum inaequalis uicistudo compensat
 laudibus, quod adeptus est desudore armis tuis libertas obnoxia,
 quod solum potest hilaritatem didios & adnutiare p̄conis.
 Tuum est in l̄te deuotioni p̄cedium dare, quem in tellegis uires
 sadditorum non posse transcendere et in dispensationis sacre,
 defamulis aestimare quid exigas, in quibus agnoscat totum tibi militare.
 Quod p̄cedent proprius maiestas tua, oblationem litterarum
 dignetur ab t̄ribus quae nesciat claritudo operum aduocanda sunt
 linguarum exercitia, quid egeris ne uelut t̄s sibi uideat obligata
 re nare ferturum disciplinarum enim quid euenit tribus per
 quas uobis contingat uelut n̄tas. Nihil amplius caelestis dispensator
 arcam. Ab humanis poscit ingenis. Nisi ut intelligant quo ueniat
 auctore quod sapiunt, in ter deo proximus agnouisse qui p̄cedit reddi
 disse est beneficium quod descendit a superis solum minorum luc & mercede
 texari fabricatur mundi ad p̄tationem unenx ma dulcat in uirtutur
 eloquis dicee sinon p̄remu loco opificis suo lingua blandit, iungit
 tur quod desce r̄ri mundi pectoris laudatio debet principalis
 effluere, nec salum lingua uentorem postulat con memorat ionum
 in h̄t uibona ad serenda conscientiae in diuinis obsequis feruio
 ore peragit mens serena sacrificium actuum munitus claritate
 in aethero cultu etiam mutus obsequitur Ergo & me titulus
 qui ob stare putabatur in uirtat. Ut in eam mundior, professio ha-
 beat concordiam cum secretis, nec dissensat splendor cordis a cor-
 pore sed uacat, nunc regum maxime in cuius dominici saporem